

сѣдѣ; защото не дойдохъ да сѣдѣ свѣтъ-тъ,
 48 но да спасѣ свѣтъ-тъ. Който ся отмѣта отъ
 мене, и не приима мои-тъ думы, има кой да го
 сѣди: слово-то което говорихъ, то ще го сѣди
 49 въ послѣдній-тъ день. Защото азъ отъ себе си
 не говорихъ, но Отецъ който мя проводи, той
 ми даде заповѣдь, какво да рекъ, и що да го-
 50 ворѣхъ. И знамъ че негова-та заповѣдь е жи-
 вотъ вѣченъ. И тъй, това що говорѣхъ, както ми
 е Отецъ реклъ, така говорѣхъ.

ГЛАВА 13.

1 И прѣдъ празникъ-тъ на Пасхѣ-тѣ, като
 знаеше Іисусъ че дойде часъ-тъ му да прѣмине
 отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлю-
 билъ свои-тъ, които бѣхъ на свѣтъ-тъ, до край
 2 ги възлюби. И на вечеряніе-то, (когато вече
 диаволъ-тъ бѣше вложилъ въ сърдце-то на Іудѣ
 3 Симонова Искаріотскаго да го прѣдаде,) Понеже
 знаеше Іисусъ че Отецъ му е далъ всичко на
 рѣцѣ-тъ, и че отъ Бога е излѣзлъ и при Бога
 4 отива, Става отъ вечерѣ-тѣ, и слага си дрехы-
 5 тѣ, и зѣ прѣстилкъ, та ся прѣпаса. Послѣ налѣ
 водъ въ омывалницѣ-тѣ, и начнѣ да омыва
 нозѣ-тъ на ученицы-тъ, и да ги отрыва съ прѣ-
 6 стилкъ-тѣ съ които бѣ прѣпасанъ. И тъй иду-
 ва при Симона Петра: а той му казува: Госпо-
 7 ди, ты ли ще ми омыешь нозѣ-тъ? Отговори Іи-
 сусъ и рече му: Това което азъ правѣхъ ты се-
 8 га не знаешъ, но испослѣ ще разумѣешь. Казу-
 ва му Петръ: Нѣма да омыешь ты мои-тъ нозѣ
 до вѣка. Отговори му Іисусъ: Ако тя не омыѣхъ,
 9 нѣмашъ дѣлъ съ мене. Казува му Симонъ Петръ:
 Господи, не само нозѣ-тъ ми, но и рѣцѣ-тъ и
 10 главѣ-тѣ. Казува му Іисусъ: Омытый-тъ нѣма
 потрѣбъ освѣнъ нозѣ-тъ си да омые, що е всич-